

Sygn. akt I ACz 1278/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSA Krzysztof Sobierajski (spr.)

Sędziowie SSA Elżbieta Uznańska

SSA Teresa Rak

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K.

o nakazanie i zapłatę

na skutek zażalenia biegłego K. M. na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 marca 2016 roku, sygn. akt I C 1155/13

postanawia

oddalić zażalenie.

Elżbieta Uznańska Krzysztof Sobierajski Teresa Rak

Sygn. akt I ACz 1278/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji w pkt I przyznał biegłemu K. M. wynagrodzenie za sporządzenie opinii z dnia 2 lutego 2016 roku w kwocie 4.070,40 zł; w pkt II wskazał, że kwotę, o której mowa w pkt I na pokrycie wydatków związanych z wynagrodzeniem biegłego należy wyłożyć tymczasowo ze środków Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Krakowie. W uzasadnieniu zaznaczył, że o wynagrodzeniu biegłego orzekł na zasadzie art. 288 k.p.c. oraz art. 89 ust. 1-4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i § 2 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym mając na względzie, iż wysokość jego jest odpowiednia z uwagi na wymagane od biegłego kwalifikacje oraz potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy. Sąd Okręgowy zauważył, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości zasadność przyznania biegłemu wynagrodzenia za godzinę pracy zgodnie z jego wnioskiem w wysokości 1,28 % podstawy obliczania w oparciu § 2 powołanego rozporządzenia. Biorąc pod rozwagę, że do wydania opinii niezbędne są wysokie kwalifikacje i odpowiednie doświadczenie, które biegły niewątpliwie posiada oraz, że charakter problemu będącego przedmiotem opinii jest złożony, podwyższył ją o 50 % do kwoty 33,92 zł zgodnie z § 4 rozporządzenia. W ocenie Sądu I instancji brak jest jednak podstaw do uznania, iż biegły na sporządzenie opinii poświęcił aż 210 godzin pracy, tj. nieprzerwanie około 27 dni pracy po 8 godzin dziennie (prawie 1,5 miesiąca przy uwzględnieniu dni wolnych od pracy). Zauważył, że wprawdzie opinia jest stosunkowo obszerna, jednakże jej

sporządzenie, przy uwzględnieniu także czynności przygotowawczych, wymagało poświęcenia co najwyżej 3 tygodni pracy, a zatem 120 godzin.

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego złożył biegły K. M. podnosząc, że niezasadnie nie uznano w nim wskazanego w Karcie pracy nakładu pracy nie zważając, że sporządzenie opinii wymagało gruntownych analiz obowiązujących i nieobowiązujących norm, przepisów, zasad i bilansów. Żalący zwrócił uwagę na trudną pozycję biegłego w postępowaniu i konieczność, z uwagi na wymagania stron, starannego przeanalizowania sprawy. Podkreślił, że na przygotowanie opinii faktycznie przeznaczył więcej czasu, niż to wykazał w Karcie pracy. Jego zdaniem nie może być mowy o jaskrawo wygórowanym czasie pracy przeznaczonym na sporządzenie opinii. Wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia zgodnie z poniesionymi nakładami, złożoną Kartą pracy oraz rachunkiem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W złożonym zażaleniu biegły zakwestionował odmienne, niż w przedłożonej przez niego w Karcie pracy, określenie przez Sąd I instancji czasu pracy koniecznego na sporządzenie opinii z dnia 2 lutego 2016 roku. W Karcie pracy biegły określił czas pracy niezbędny do opracowania opinii na 210 godzin, natomiast w zaskarżonym postanowieniu Sąd I instancji przyjął, iż wystarczającym czasem do jej zrealizowania był czas 120 godzin. Należy zauważyć, iż Sąd I instancji w niniejszej sprawie zwrócił się do biegłego z zakresu instalacji gazowych oraz przewodów kominowych, wentylacji oraz spalin z odezwą (k. 836) o sporządzenie opinii na okoliczność ustalenia ilości powietrza faktycznie nawiewanego i wywiewanego w ramach wentylacji grawitacyjnej w mieszkaniu powoda, prac niezbędnych oraz montażu urządzeń w celu doprowadzenia do prawidłowego funkcjonowania instalacji, w tym w szczególności przy uwzględnieniu materiałów, z których zostały faktycznie wykonane przewody wentylacyjne i materiałów, które winny zostać w tym celu użyte, w szczególności w zakresie uszczelnienia przewodów. Dodał, że biegły winien odnieść się także do ustaleń wynikających z opinii powołanych w sprawie biegłych. Biegły wywiązał się ze swojego zadania przedkładając opinię, w której na 22 stronach tekstu zaprezentował wyniki przeprowadzonych oględzin, analiz dowodów zgromadzonych w sprawie wraz z wnioskami (k. 843-864). W Karcie pracy (k. 865) podał, iż na przywołaną łączną liczbę godzin poświęconych na wykonanie opinii w ilości 210 godzin: 64 spożytkował na analizę akt sprawy, 2 na wizję lokalną a opracowanie tekstu opinii zajęło mu 144 godziny. Sąd Okręgowy działając w oparciu o § 2 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym uznał zasadność przyznania biegłemu wynagrodzenia za godzinę pracy zgodnie z wnioskiem biegłego w wysokości 1,28 % podstawy obliczania i podwyższył należną mu stawkę godzinową o 50 % biorąc pod uwagę to, iż przedmiot opinii jest złożony a do jej opracowania niezbędne są wysokie kwalifikacje oraz odpowiednie doświadczenie. Tym samym Sąd I instancji uwzględnił przywoływane przez biegłego w zażaleniu okoliczności sporządzenia opinii, tj. konieczność analiz obowiązujących i nieobowiązujących przepisów prawnych, jego znaczną wiedzę fachową oraz gruntowną znajomość akt sprawy.

Równocześnie Sąd Okręgowy prawidłowo zakwestionował przywołany przez biegłego czas pracy na sporządzenie opinii w ilości 210 godzin. Czas ten, jak w sposób obrazowy przedstawił to Sąd I instancji, w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jest równoznaczny około 27 dniom nieprzerwanej pracy po 8 godzin dziennie odpowiadając niemal 1,5 miesiąca pracy przy uwzględnieniu dni wolnych od pracy. Mimo, iż opracowana przez biegłego opinia jest obszerna, charakteryzuje się przywołanymi powyżej cechami wskazującymi na wysoki stopień profesjonalizmu jej autora nie sposób podzielić stanowiska, iż dla jej sporządzenia wymagany był czas wskazywany przez żalącego w Karcie pracy. Po pierwsze wskazana przez biegłego ilość godzin konieczna na przeanalizowanie akt sprawy: 64, co odpowiada 8 dniom roboczym, nie wytrzymuje konfrontacji z realiami pracy z aktami sądowymi, nawet przy uwzględnieniu, że obejmują one 5 tomów. Po drugie odbiegający od realiów jest także czas określony przez biegłego na sporządzenie opinii w ilości 144 godzin, co stanowi 18 dni roboczych, czyli blisko 1 miesiąc pracy. Pomimo tego, że skontrolowanie czasu koniecznego na sporządzenie opinii może być dokonane, z uwagi na specyfikę pracy biegłego, tylko w przybliżeniu i biorąc pod uwagę fakt, że opinia biegłego sporządzona w niniejszej sprawie charakteryzuje się dużym stopniem

fachowości nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że do jej przygotowania w wymiarze 22 stron tekstu wymagany jest czas odpowiadający 1 miesiącowi pracy, z uwzględnieniem dni wolnych od pracy. Określony przez biegłego czas pracy w sposób nie budzący wątpliwości przekracza czas, który może zostać przeznaczony na sporządzenie opinii o parametrach opracowania przygotowanego przez biegłego w niniejszej sprawie. Należy zauważyć, iż kwestionowanie rachunku przez biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są jaskrawo wygórowane i opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1959 r. I CZ 82/59, Lex nr 115538). W takiej sytuacji w pełni uzasadnione było obniżenie czasu pracy niezbędnego do sporządzenia opinii o 90 godzin, czyli do 120 godzin, co stanowi 3 tygodnie pracy, zgodnie z przyjętą przez Sąd I instancji a wskazaną powyżej metodą obliczenia czasu pracy. Taka liczba godzin pracy biegłego odpowiada zakresowi jego prac niezbędnemu do udzielenia odpowiedzi na pytania określone przez Sąd I instancji w skierowanej do niego odezwie. Uwzględnia przy tym czas na dokonanie wizji lokalnych, analizę akt sprawy oraz samo opracowanie opinii.

Nieprzekonujący jest argument biegłego zawarty w zażaleniu, iż na sporządzenie opinii w niniejszej sprawie w rzeczywistości przeznaczył więcej czasu, niż to wykazał w Karcie pracy. Jeżeli bowiem biegły faktycznie przeznaczył więcej czasu na sporządzenie opinii i znajdowałoby to odzwierciedlenie w ilości pracy koniecznej do jej opracowania winien ten czas wskazać w Karcie pracy. Nie wykazując go z jednej strony niejako uznał, iż nie był on konieczny na sporządzenie opinii a z drugiej uniemożliwił dokonanie oceny niezbędności tego dodatkowego czasu pracy na opracowanie opinii przez Sąd I instancji.

Wobec powyższego należało uznać, iż argumentacja zawarta w zażaleniu biegłego nie mogła prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie wysokości przyznanego mu wynagrodzenia za sporządzenie opinii w sprawie.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie biegłego.

Elżbieta Uznańska Krzysztof Sobierajski Teresa Rak